

Acte d'inauguració del curs 2019-2020 de la Universitat de Girona

Gràcies, Rector Salvi,

Hbles. Sres. conselleres Àngels Chacón, d'Empresa i Coneixement, i Mariàngela Vilallonga, de Cultura;

Sr. Pere Vila, delegat territorial del Govern;

Il·lma. Sra. Marta Madrenas, alcaldessa de Girona;

Sr. Xavier Grau, secretari d'Universitats i Recerca;

Sr. Lluís Baulenas, secretari General del Consell Interuniversitari;

rectors Nadal, Batlle i Bonet i rectora Geli;

Sra. M. Victòria Girona, directora general d'Universitats;

Sra. Mercè Chacón, directora general de Planificació en l'Àmbit d'Universitats i Recerca;

vicerectors i vicerectores, degans i deganes, membres de tota la comunitat universitària, PDI i PAS (sense els quals seria impossible gestionar una estructura tan complexa com és la universitat).

D'estudiants n'hi ha pocs, com és habitual, però els seus representants sí que són aquí. I també representants de la nostra societat: membres del Patronat de la Politècnica, del Consell Social, i d'empreses i fundacions.

Gràcies per acompanyar-nos en aquest inici oficial de curs.

En primer lloc, vull felicitar el rector Bonet per la merescuda medalla d'or que li ha estat atorgada. Ningú sap què és ser rector fins que no s'hi troba, i no és gens fàcil, ni per com són elegits ni pel que se'ls demana; per això és tan important l'agraïment merescut al rector Bonet, que ho va ser-ho ens uns moments de gran dificultat econòmica, i se'n va sortir: som una universitat sanejada, gràcies a ell i al seny de la rectora Geli, que el va precedir. Enhorabona, Sergi.

Aquest any està dedicat a la **dona a la universitat**, i avui s'ha parlat molt d'**igualtat**. A mi, personalment, potser per formació professional, no m'agrada. Ni la nostra cara és simètrica: poca igualtat pot haver-hi entre els éssers humans. Sí, hauríem de ser iguals davant de la llei i en igualtat de condicions: per això defenso la **paraula equitat**, que m'agrada molt més.

Els homes i les dones som iguals; bé, segons per a què. Una de les lluites de què es parla és **l'equitat en l'avaluació dels sexennis** quan hi ha un embaràs pel mig; mentre els homes no tinguin ells els fills no podrem ser iguals, i això de moment va per llarg. No és el mateix quedar-se a casa per cuidar un nadó, que estar de 8 mesos, parir i recuperar-se amb tot el que suposa físicament i psíquicament el postpart. Per tant, si volem que les dones arribin en les mateixes condicions als llocs de comandament, **hem de tractar-les diferent per acabar essent iguals**. Però aquestes paraules ja me les heu sentit dir molts dels que sou aquí presents i, pel que sembla, amb no gaire èxit, però insistiré.

La meua generació no ho ha tingut fàcil; per desgràcia, ha depès exclusivament de l'entorn, en especial del familiar, però també del laboral, i jo diria que del social, menys.

L'educació en igualtat, els valors dintre de la família, és fonamental, com deia el meu pare: «Fes el que vulguis fer, potser no serà fàcil però serà possible; altres ho han aconseguit abans en tots els àmbits, per què no tu?» I així ha estat.

I parlant **d'equitat, parlaré d'una altra equitat, l'econòmica. Aprofitaré** que tenim aquí la consellera per demanar-li que ens ajudi en les beques salari.

Com saben els aquí presents, la UdG és la primera universitat que en dona, i ara està en marxa la segona convocatòria de les beques salari, perquè ara més que mai necessitem que per a ningú amb capacitat els motius econòmics siguin un impediment, i no n'hi ha prou que les taxes siguin més baixes, com demanen els estudiants: per desgràcia, hi ha molts casos en què la família no tan sols no pot pagar les taxes, és que tampoc pot prescindir d'una mínima aportació per al manteniment del fill o filla en qüestió, i aquí hi entren aquestes beques salari, cobrar un mínim que els permeti mantenir-se per si mateixos per estudiar.

Però en un moment en què el finançament de la universitat es precari, donar-les sense ajut suposa un esforç complementari. En el cas de Girona, he de dir que tenim una fundació i una empresa que col·laboraran en les properes convocatòries. Aprofito per

animar altres empreses o persones que puguin i vulguin col·laborar, que es posin en contacte amb el Consell Social.

Sabem, Honorable Consellera, que el Govern té altres emergències socials, com ara les escoles bressol, entre altres, però aquestes beques suposen un veritable ascensor social.

Avui s'inicia un altre curs acadèmic, una nova fita en la carrera universitària dels estudiants, per a alguns l'última, per a altres la primera, per a la majoria una més –bé, una més no, perquè totes són diferents–, un repte per al professorat i una nova tasca important per a tot el personal d'administració i serveis, que, com he dit abans, és imprescindible per al funcionament de la nostra Universitat.

Rosa N. Aleixandre

Presidenta del Consell Social

Girona, 3 d'octubre de 2019